

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 133/2016
01.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног Е.И., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.И., адвоката М.М., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.70/15 од 12.06.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1014/15 од 05.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 01.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.И., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.70/15 од 12.06.2015. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1014/15 од 05.11.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Смедереву К бр.70/15 од 12.06.2015. године окривљени Е.И. оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, и осуђен на казну затвора у трајању од 3 године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 22.06.2013. до 11.07.2013. године.

Истом пресудом обавезан је окривљени Е.И. да суду на име паушала плати износ од 6.000,00 динара у року од 15 дана по правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.1014/15 од 05.11.2015. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Е.И. и пресуда Вишег суда у Смедереву К бр.70/15 од 12.06.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Е.И., адвокат М.М., због повреде члана 428. став 2. ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП, као и повреде члана 16. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку и

суђење првостепеном или другостепеном суду, с тим да се поступак одржи пред потпуно измењеним већем или да побијане одлуке преиначи у целини или делимично.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. и 487. ЗКП одражо седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.И. је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношења захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих, у члану 485. став 1. тачка 1. ЗКП као разлог предвиђена повреда закона.

Чланом 485. став 4. истог Законика прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно набројаних повреда тог законика, учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног па подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно наведене у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреда тог законика: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1.) и 4.) и тачка 7.) до 10.) и став 2. тачка 1.), члан 439. тачка 1.) до 3.) и члан 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

У захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.И. који је поднет у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, као основ подношења захтева наведена је повреда закона из члана 428. став 2. ЗКП и битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 3. ЗКП које су учињене у првостепеном и другостепеном поступку.

Наведено међутим, по ставу Врховног касационог суда не представља законске разлоге у оквиру повреда набројаних у члану 485. став 4. ЗКП због кога би окривљени, као овлашћено лице, могао поднети захтев за заштиту законитости, а како осим ових разлога у захтеву није наведен ниједан други разлог који би могао бити предмет побијања законитости одлуке у опсегу који ЗКП у члану 485. став 4. таксативно набраја, захтев је оцењен као недозвољен.

Поступајући на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, Врховни касациони суд је одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Е.И.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**